

РЕШЕНИЕ

№ 746

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Мария Бойчева Търговско дело №
20231100900512 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Прокуратурата на Република България, чрез Софийска градска прокуратура, против “Е.Г.” ЕООД, ЕИК *****, иск с правно основание чл. 155, т. 3 вр. с чл. 154, ал. 1, т. 5 от ТЗ за прекратяване на ответното дружество. СГП твърди, че управителят на ответното дружество Е.И.К. е починала на 24.11.2022 г. Твърди, че дружеството е без управител за период, по-дълъг от три месеца, след настъпилата смърт на управляващия и представляващ. Сочи, че липсата на манифестирана воля от наследниците по закон на едноличния собственик на капитала за продължаване на дейността на дружеството показва, че материално легитимираното лице, за което законът е установил подобна възможност, няма интерес в тази насока и не възнамерява да се възползва от своето субективно право, уредено в чл. 157, ал. 1 от ТЗ. Сочи, че в тази хипотеза Прокуратурата няма пълномощията на заявител и би следвало да отправи искането до съда. Ищецът твърди, че са налице предпоставките за прекратяване на търговското дружество по съдебен ред по иск на прокурора.

Ответникът, чрез назначения от съда особен представител адв. Д. Г., подава отговор на исковата молба, в който не оспорва изложените обстоятелства по делото. Сочи, че от приложените писмени доказателства е видно, че законният представител на дружеството е починал на 24.11.2022 г. Сочи, че законните наследници на починалия управител, в случая Г. И.К., с молба до СГП изрично заявява, че не желае да продължава дейността на дружеството. Сочи, че ако не е налице съгласие на наследниците за продължаване на дейността на дружеството, разпоредбата на чл. 155, т. 3 от ТЗ регламентира прекратяване на дружеството и откриване на производство по ликвидация. Сочи, че в това производство с оглед на имущественото състояние на дружеството, наследниците евентуално биха придобили права

от дружеството, след удовлетворяване на кредиторите.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

По делото е представена от ищеца и приета като доказателство справка от НБД "Население", от която е видно, че Е.И.К. е починала на 24.11.2022 г.

Представени са от ищеца удостоверение за наследници и молба до СГП от наследника Г. К., че не желае да продължи дейността на дружеството.

При служебно извършена справка в Търговския регистър се установява, че ответното дружество "Е.Г." ЕООД е с управител и едноличен собственик на капитала Е.И.К., които обстоятелства не са променени до приключване на съдебното дирене и до постановяване на настоящия съдебен акт.

Останалите доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 155, т. 3 вр. с чл. 154, ал. 1, т. 5 от ТЗ.

Нормата на чл. 155, т. 3 от ТЗ постановява, че по решение на окръжния съд по седалището на дружеството последното може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител.

С оглед защита на значимия обществен интерес законодателят е предвидил лимитативно случаи, в които прокурорът е легитимиран да предяви иск пред граждански съд. В такива случаи искът се предявява от прокурора от името на държавата и засяга правната сфера на носителя на правото. Такъв е и искът с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ за прекратяване на търговско дружество, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител.

В т. 1 от Тълкувателно решение от 31.05.2023 г. по тълк. дело № 1/2020 г. на ОСТК на ВКС е прието, че еднолично дружество с ограничена отговорност, каквото е ответното дружество, се прекратява по реда на чл. 155, т. 3 от ТЗ вр. с чл. 154, ал. 1, т. 5 от ТЗ при смърт на едноличния собственик на капитала, който е и управител на едноличното дружество с ограничена отговорност, и при бездействие на наследниците му по смисъла на чл. 157, ал. 1, предл. последно от ТЗ. В мотивите на горесцитираното тълкувателно решение е прието, че в случая на чл. 157, ал. 1, предл. последно от ТЗ поради смъртта на едноличния собственик на капитала и бездействието на наследниците му доброволна ликвидация не може да бъде проведена, тъй като дружеството няма волеобразуващ орган, който да вземе такова решение. От друга страна, принудителна ликвидация може да бъде разпоредена със съдебно решение за прекратяване на дружеството (чл. 155 от ТЗ, чл. 517 от ГПК) или за обявяването му за недействително (чл. 70, ал. 3 от ТЗ) и е винаги предвидена в закона. В случаите, когато законодателят по изключение урежда хипотези на прекратяване по право на търговски дружества (напр. с § 5 от

ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ - ДВ, бр. 34 от 2011 г.), едновременно с това въвежда и подробна регламентация относно процедурата по ликвидация и кръга от лица, легитимирани да заявят в регистъра подлежащите на вписване обстоятелства (вж. § 5а, ал. 2 от цитираните ПЗР – ДВ, бр. 99 от 2012 г.). Прекратяването на дружеството с ограничена отговорност, разбираемо и като прекратяване на дейността му, извън специално уредените случаи по чл. 154, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ТЗ, не може да настъпи без едновременно с него да започне и процедура по ликвидация. Вписването на тези обстоятелства е от значение за удовлетворяването на кредиторите и е в обществен интерес.

В случая повече от шест месеца след смъртта на управителя и едноличен собственик на капитала, наследниците не са поискали продължаване на дейността, нито са предприели действия за поемане на дяловете и назначаване на управител. В Търговския регистър по партидата на ответното дружество не е вписано прекратяване на дружеството и откриване на производство по ликвидация. Следователно при твърдение за настъпила смърт на едноличния собственик на капитала и управител на еднолично дружество с ограничена отговорност и при липса на данни лицата, които имат правен интерес от това, да са поискали продължаване на дейността му, прокурорът е активно легитимирано от закона лице да предяви иск по чл. 155, т. 3 от ТЗ. Поради гореизложеното съдът приема, че предявеният иск за принудително прекратяване на ответното дружество се явява допустим.

В разглеждания случай съдът намира, че са изпълнени предпоставките на фактическия състав за прекратяване на дейността на ответното дружество по предявения от Прокуратурата иск с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ. Установява се от събраните по делото доказателства, че след смъртта на Е.И.К. – управител на ответното дружество, на 24.11.2022 г., последното няма вписан управител в продължение на над шест месеца, т.е. над изискуемия от закона период от повече от три месеца. Както е прието в мотивите по т. 1 на горесцитираното тълкувателно решение, причините, поради които дружеството е без управител (дали същото има волеобразуващ орган, който бездейства, или няма такъв) са без значение за основанието на иска.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният конститутивен иск е основателен и следва да бъдат уважен, като ответното дружество бъде прекратено.

По разноските:

С оглед изхода на спора, ответникът “Е.Г.” ЕООД следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд разноски по делото в размер на 580 лева, от които 80 лева – държавна такса съгласно чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и 500 лева – възнаграждение на особения представител на ответника по делото, както е определено с разпореждане от 28.03.2023 г., както и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева съгласно чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 155, т. 3 вр. с чл. 154, ал. 1, т. 5 от ТЗ “Е.Г.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Триадица”, бул. “****”, партер.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК “Е.Г.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Триадица”, бул. “****”, партер, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд разноски по делото в размер на **580 лева (петстотин и осемдесет лева)**, от които 80 лева – държавна такса и 500 лева – възнаграждение на особения представител на ответника по делото, и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на **5 лева (пет лева)**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел за вписването му по партидата на дружеството и провеждане на процедура по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____